

minde om, hvad en høitæret Kollega, et Medlem af dette Thing, har sagt, den Gang der var Tale om Udvillingen og Forbedringen af Dannevirke, da sagde denne Mand, det var gamle Oberst Tscherning, har jeg Valget mellem at bevilge Penge til hydeligere Udvilling af Dannevirke og at imødekomme i Drosund, saa vælger jeg det Sidste. Den sidste Bei vilde dog kun være en Grav for Danmarks Penge, men den første Bei baade en Grav for Danmarks Penge, og tillige en Grav for Danmarks Sønner, og jeg tror gamle Oberst Tscherning har havt Ret, og jeg kan ikke undlade at dette Dødblik, da jeg taler om denne Sag, at minde om, hvorledes Stillingen var i 1864, den Gang Dannevirkestillingen blev oprettet, jeg vil minde om, at Stemningen den Gang var oparbejdet, jaaledes, at man troede, at man ved Dannevirke kunde møde alle Hindringer, hvorledes blev den Mand, som stod i Spidsen for vor Hær i 1864, modtaget, da han som en klog General gik bort fra Dannevirke? Hvorledes var Stillingen den Gang her i Kjøbenhavn? Jeg var selv i Kjøbenhavn som Soldat, og gik strax derefter over til Armeen, og jeg var Vidnet til, hvorledes Stemningen var. Jeg veed hvilken Opfattelse der den Gang gjorde sig gjældende om gamle General de Meza, som jeg er overbevist om handlede klogt og fornuftigt ved den Maade, hvorpaa han stillede sig til Dannevirkestillingen. Dog, det kan være, at dersom han havde holdt og taget det endelige Slag, der vilde vor fremtidige Grændselinte være blevet gunstigere, men efter at fjenden havde offret de store Summer, ikke alene paa de andre Fæstninger, men navnlig paa Dybbøl, viste det sig, at han vilde have Noget for, hvad han havde offret, og derfor maatte vi afstaa. Saa Meget. Endelig er jeg overbevist om, at disse Befæstninger ere uheldige for vore Forhold, udaa til, thi de ikke alene blandt de ledende Mænd i vor Kreds, men ogsaa maatte ubevidst af Befolkningen en Tillid til disse Befæstninger, saa at det kunde være, at de ledende Kreds og Befolkningen ude omkring kunde finde det rigtig, om vi fik Leilighed til at benytte disse store kostbare Værter, og jeg frygter noget for, jeg siger ikke, at det er Tilfældet, at de diplomatisk Forhandlinger der føres fra vor Regjerings Side om vore Forhold udaa til, kunde blive noget paavirket af, at vi stod med disse Fæstninger, og havde Tillid til dem, og havde en Mening om, at vi derigjennem kunde naae, hvad vi ønske, hvad vi maatte ad anden Veje uden Fæstning kunde have naaet ved en noget mere fornuftig diplomatisk Forhandling. De

Herrer ville se, at efter min Stilling overfor disse Lovforslag, som vi her have paa Dagsordenen, vilde det have været rigtigst, om vi havde nægtet dem Overgang til 2den Behandling, men desuagtet har jeg været med til, og vil gjerne være med til at lade dem gaa til 2den Behandling, og til et Udvalg. Grunden til, at jeg ønsker dem til et Udvalg, er særlig den, at jeg mener, at man derigjennem rigtigst kan komme til at medlægge en alvorlig og bestemt Raadstand mod disse forferdelige opdagende og Alt opslugende militære Historier. Der har lydt, og det have vi Leilighed til at høre, vi som færdes daglig, ude omkring blandt Befolkningen, at det, der først og fremmest ligger Befolkningen paa Sinde, er Modstanden mod Provianterne og fremfor Alt ogsaa Nedgang i vore militære Udgifter. Der har været indtalt fra forskjellige Sider ogsaa fra Oppositionens Side, at det virkelig ogsaa er Oppositionens Mening, at der skulde ske en betydelig Nedgang i vore militære Udgifter, men desuagtet har det vist sig, at disse paa de aarlige Sultantslove have voyet og voyet betydeligt. Ar efter Mar, saa at Befolkningen egentlig er kommen til at tvivle om, at det ogsaa forholder sig rigtig, med, at Oppositionen paa Rigsdagen, Befolkningens nærmeste Repræsentanter, virkelig vil Nedgang i de militære Udgifter, og derfor er det, at Krædet er kommet til at lyde høiere og stærkere om endelig, hvorledes det end stiller sig, at ogsaa Nedgang i de militære Udgifter, thi ved hvo vi at fortsætte med de forferdelige Udgifter, det, naar vi regne Alt med, under almindelige Forhold, draget tæet ved Halvdelen af vore Indtægter med sig, siger jeg, at det er ikke uden Grund, om vore Bemærkninger i Befolkningen komme til at tvivle derom, og derfor ønsker jeg og hilser med Glæde, at disse Sager gaa indvalgt, ikke fordi jeg vil haabe, at de skulde blive fremmede og forhøiede til Lov, ikke paa nogen som helst Maade, men, at jeg ønsker og haaber, er, at vi gjennem et Udvalg ville komme til at indtage en bestemt Stilling til vort Forsvarsvæsen, en saadan Stilling, der vil og kan og maa blive i Overensstemmelse med Folkets i Overensstemmelse med de Kræfter, vi raade over til disse militære Foretagender, vi deri saa som et lille Land. Jeg hører vel, at det fra visse Sider siges, at vi med den almindelige Bærnepligt som Basis for Redukeringen til vort Forsvarsvæsen ikke ville være i Stand til at faae nogen synderlig Nedgang i vore militære Udgifter. Det mener jeg dog ikke. Jeg tvivler meget derom, thi det viser sig jo altid,